

Tuchtreglement seksueel grensoverschrijdend gedrag

De Bilt, 1 juni 2015

INHOUDSOPGAVE

Hoofdstuk I Algemene bepalingen

Artikel 1: Begripsbepalingen

Artikel 2: Toepassingsgebied tuchtreglement

Hoofdstuk II Overtredingen

Artikel 3: Seksueel grensoverschrijdend gedrag

Artikel 4: Gedragscode grensoverschrijdend gedrag

Artikel 5: Overtredingen

Hoofdstuk III De Tuchtcommissie en Commissie van Beroep

Artikel 6: Tuchtcommissie en Commissie van beroep

Artikel 7: Onverenigbaarheden

Artikel 8: Bevoegdheden

Hoofdstuk IV Procedure

Artikel 9: Klacht

Artikel 10: Verweerschrift betrokkene

Artikel 11: Vooarafgaand onderzoek

Artikel 12: Behandeling

Artikel 13: Zitting

Hoofdstuk V Bewijs

Artikel 14: Getuigen en deskundigen

Artikel 15: Bewijs

Artikel 16: Uitspraak

Artikel 17: Beroep

Hoofdstuk VI Sancties en tenuitvoerlegging

Artikel 18: Ordemaatregel bestuur

Artikel 19: Op te leggen sancties

Artikel 20: Sancties

Artikel 21: Tenuitvoerlegging

Artikel22: Registratie sancties seksueel grensoverschrijdend gedrag

Artikel23: Tuchtrect

Hoofdstuk I Algemene bepalingen Artikel 1 Begripsbepalingen

In dit tuchtreglement wordt verstaan onder:

- a. Organisatie: georganiseerd (onstoffelijk) lichaam dat gebruik maakt van vrijwilligers ter uitvoering van haar activiteiten en die met betrekking tot het bestrijden van seksueel grensoverschrijdend gedrag gebruik maakt van dit tuchtreglement.
- b. Bestuur: het bestuur van de organisatie dat van dit tuchtreglement gebruik maakt.
- c. Vergadering: de algemene vergadering of ledenraad van de organisatie, of indien niet-bestaand, het overleg van het bevoegde gezag.
- d. Bevoegd gezag: het hoogste besluitvormende orgaan binnen de organisatie.
- e. Tuchtcommissie: de tuchtcommissie die door een organisatie de bevoegdheid is verleend tot het namens die organisatie in behandeling nemen van een klacht met betrekking tot seksueel grensoverschrijdend gedrag.
- f. Commissie van beroep: de commissie die door de betreffende organisatie de bevoegdheid is verleend tot het in behandeling nemen van beroepszaken over uitspraken van de tuchtcommissie.
- g. De voorzitter: de voorzitter van de tuchtcommissie of van de commissie van beroep.
- h. Lid: werknemer, lid, of vrijwilliger van een organisatie die in opdracht van en/of onder verantwoordelijkheid van deze organisatie activiteiten verricht, alsmede een ieder die aan die activiteiten als gebruiker/afnemer participeert.

- i. Vrijwilliger: een ieder die een bijdrage om niet levert aan de organisatie zonder daartoe in een arbeidsrechtelijke relatie te staan met de organisatie ten tijde van het leveren van de bijdrage en al dan niet een lidmaatschap heeft van de organisatie.
- j. Betrokkene:
- werknemer, lid, of vrijwilliger van de organisatie tegen wie een klacht vanwege seksueel grensoverschrijdend gedrag is ingediend;
 - werknemer, lid, of vrijwilliger van de organisatie tegen wie door het bestuur of het bevoegde gezag een orde- maatregel is genomen vanwege (vermoedens) van seksueel grensoverschrijdend gedrag;
 - hij die beroep heeft ingesteld tegen een uitspraak van de tuchtcommissie, of
 - hij die staat geregistreerd in het registratiesysteem.
- k. Partijen: degene die klacht heeft gedaan (of namens wie klacht is gedaan) en betrokkene.
- l. Begeleider: iedere werknemer , lid of vrijwilliger die de gedragscode heeft ondertekend, die feitelijk in een begeleiderrelatie staat tot een of meerdere minderjarige pupil(len).
- m. Pupil: kind dat of jongere die participeert aan de activiteit die de organisatie aanbiedt en die de leeftijd van 18 jaren nog niet heeft bereikt.
- n. Gedragscode: gedragsregels met betrekking tot seksueel grensoverschrijdend gedrag, waaraan de begeleider zich dient te houden.
- o. Klacht: de klacht tegen betrokkene aangaande seksueel grensoverschrijdend gedrag, waarmee de klaagster/- ger of diens

(wettelijke) vertegenwoordiger te kennen geeft van de tuchtcommissie een uitspraak te verlangen omtrent het al dan niet gegrond zijn van de klacht en bijgevolg sanctioneerbaarheid van het gedrag dat betrokkene blijktens de klacht wordt verweten.

- p. Registratiesysteem: het systeem waarin betrokkenen worden geregistreerd na oplegging van een onherroepelijk geworden sanctie door de tuchtcommissie of commissie van beroep inzake seksueel grensoverschrijdend gedrag.
- q. Zitting: feitelijke behandeling van de klacht door de tuchtcommissie of commissie van beroep.
- r. Uitspraak: de conclusie van de tuchtcommissie omtrent een klacht tegen betrokkene inzake de overtreding van (een van) de bepalingen van de gedragscode. Alsmede de eindconclusie van de commissie van beroep in een beroepzaak.
- s. Seksueel grensoverschrijdend gedrag: elke vorm van seksueel gedrag of seksuele toenadering, in verbale, non-verbale of fysieke zin, opzettelijk of onopzettelijk, die door de persoon die het ondergaat als ongewenst of gedwongen wordt ervaren; en/of plaatsvindt binnen een ongelijke machtsverhouding (volwassene-kind, hulpverlener-cliënt, leerkracht-leerling, trainer-pupil, leiding-jeugdlid, e.d.); en/of andere handelingen of gedragingen die genoemd worden in de Zedenparagraaf (Titel XIV: Misdrijven tegen de zeden) van het Wetboek van Strafrecht (W.v.Sr.).

Artikel 2 Toepassingsgebied tuchtreglement

Het tuchtreglement geldt ongeacht de rechtsvorm van de organisatie. Het tuchtreglement geldt voor elke begeleider en alle leden van de organisatie. De behandeling van een klacht met betrekking tot seksueel grensoverschrijdend gedrag geschiedt met inachtneming van de bepalingen

van het tuchtreglement zoals deze geldt op de datum van de indiening van de klacht. Overtredingen van andere aard dan seksueel grensoverschrijdend gedrag, vallen niet onder het tuchtreglement, ook al zijn zij onderdeel van de klacht. Het tuchtreglement is ook van toepassing in het geval de betrokken gedraging voorligt in een gerechtelijke procedure. Het tuchtreglement is ook van toepassing als een lid door de organisatie is geschorst of is ontzet uit zijn lidmaatschap van de vereniging. Het in dit tuchtreglement bedoelde seksueel grensoverschrijdend gedrag heeft betrekking op seksueel grensoverschrijdend gedrag dat heeft plaatsgevonden in relatie tot beoefening van activiteiten binnen het verband van de organisatie. Van seksueel grensoverschrijdend gedrag is eveneens sprake wanneer degene die het ondergaat ook buiten de organisatie ten opzichte van de pleger in een afhankelijkheidsrelatie verkeert die ontstaan is binnen het verband en/of activiteiten van de organisatie.

Hoofdstuk II Overtredingen

Artikel 3 Seksueel grensoverschrijdend gedrag

Seksueel grensoverschrijdend gedrag is een verboden gedraging. Dit verbod geldt voor ieder die lid is van de organisatie en/of werkt voor deze organisatie en voor ieder ander die als vrijwilliger taken verricht voor de organisatie.

Artikel 4 Gedragscode voor begeleiders inzake seksueel grensoverschrijdend gedrag

1. Met betrekking tot de begeleiders geldt de volgende gedragscode:

- a) De begeleider moet zorgen voor een omgeving en een sfeer waarbinnen de pupil zich veilig en gerespecteerd voelt.
- b) De begeleider onthoudt zich ervan de pupil te bejegenen op een wijze die de pupil in zijn waardigheid aantast.

c) De begeleider dringt niet verder door in het privéleven van de pupil dan nodig.

d) De begeleider onthoudt zich van elke vorm van seksueel grensoverschrijdend gedrag ten opzichte van de pupil. Alle seksuele handelingen, contacten en relaties tussen begeleider en pupil die de leeftijd van 16 jaren nog niet heeft bereikt, zijn onder geen beding geoorloofd en worden beschouwd als seksueel grensoverschrijdend gedrag.

e) De begeleider mag de pupil niet op zodanige wijze aanraken, dat deze aanraking naar redelijke verwachting door de pupil als seksueel of erotisch van aard ervaren zal worden.

f) De begeleider zal tijdens trainingsdagen, kampen, reizen, uitjes en dergelijke, gereserveerd en met respect omgaan met pupillen en met de ruimtes waarin zij zich bevinden, zoals de kleedkamer of hotelkamer.

g) De begeleider heeft de plicht de pupil naar vermogen te beschermen tegen vormen van ongelijkwaardige behandeling en seksueel grensoverschrijdend gedrag en zal er actief op toezien dat de gedragscode en definitie van seksueel grensoverschrijdend gedrag door iedereen die bij de pupil is betrokken, wordt nageleefd.

h) Indien de begeleider gedrag signaleert dat valt onder de definitie van seksueel grensoverschrijdend gedrag, of dat een overtreding inhoudt van deze gedragscode, of vermoedens heeft van seksueel grensoverschrijdend gedrag, is hij verplicht hiervan melding te maken bij de daarvoor aangewezen personen of het bevoegde gezag.

i) De begeleider accepteert of geeft geen (im)materiële vergoedingen van respectievelijk aan pupillen, die niet in de rede zijn.

j) In die gevallen waarin de gedragscode niet (direct) voorziet, of bij twijfel over de toelaatbaarheid van bepaalde gedragingen, ligt het binnen de verantwoordelijkheid van de begeleider om in de geest van de gedragscode

te handelen.

2. De organisatie hanteert op basis van het tuchtreglement de in het eerste lid van dit artikel vermelde gedragscode voor begeleiders. Begeleiders vallen, ongeacht of zij wel of niet lid zijn van de organisatie, vanwege het uitvoeren van een begeleiderstaak voor de organisatie, onder de verantwoordelijkheid van de organisatie en horen zich derhalve aan de gedragscode te houden. Overtreding van deze gedragscode door begeleiders levert een overtreding op in de zin van dit tuchtreglement en kan op grond van dit tuchtreglement worden gesanctioneerd.

Artikel 5 Overtreding

1. Wanneer het bepaalde in artikel 3 en/of 4 van dit tuchtreglement wordt overtreden, is er sprake

2. van een overtreding van dit tuchtreglement.

3. Onder een overtreding wordt bovendien verstaan het verwijtbaar niet, niet tijdig of niet naar behoren nakomen van in dit tuchtreglement opgenomen verboden en verplichtingen, alsmede het gelegenheid bieden of aansporen tot, het vergemakkelijken van, of het behulpzaam zijn bij het verwijtbaar niet, niet tijdig of niet naar behoren nakomen van in dit tuchtreglement opgenomen verboden en verplichtingen.

4. Een overtreding kan door de tuchtcommissie ook worden gesanctioneerd indien dezelfde gedraging ter beoordeling aan de strafrechter of aan de burgerlijke rechter is of kan worden voorgelegd of voorgelegd is geweest, ongeacht de uitkomst daarvan.

Hoofdstuk III De Tuchtcommissie en Commissie van Beroep

Artikel 6 Tuchtcommissie en commissie van beroep

1. De tuchtcommissie bestaat uit minimaal drie leden, waarvan één voorzitter is.

2. De commissie van beroep bestaat uit minimaal drie leden, waarvan één voorzitter is.

3. De tuchtcommissie kan in de uitvoering van zijn werkzaamheden ondersteund worden door een ambtelijk secretaris.

4. De leden en de secretaris van de tuchtcommissie en van de commissie van beroep worden benoemd, geschorst en ontslagen door de algemene ledenvergadering van de organisatie of anders door het bevoegde gezag.

5. De leden van de tuchtcommissie en van de commissie van beroep beschikken over kennis en ervaring op het gebied van seksueel grensoverschrijdend gedrag. Beide commissies beschikken minimaal over één jurist en over ten minste één deskundige op het gebied van seksueel grensoverschrijdend gedrag.

6. De benoeming van de leden van de tuchtcommissie en van de commissie van beroep geschiedt voor de duur van drie jaren met de mogelijkheid van een aansluitende benoeming voor telkens een periode van drie jaren met een maximale zittingsduur van negen jaren.

7. Benoemde leden treden in functie de dag na hun benoeming in de tuchtcommissie of in de commissie van beroep. Zij maken deel uit van de tuchtcommissie of van de commissie van beroep tot en met de dag waarop hun lidmaatschap van die commissie eindigt.

Artikel 7 Onverenigbaarheden

1. Het lidmaatschap van de tuchtcommissie en van de commissie van beroep is niet verenigbaar met het lidmaatschap van het bestuur/bestuur van de organisatie waarvoor de commissies recht spreken.

2. Een lid van de tuchtcommissie of van de commissie van beroep mag niet aan de behandeling van een zaak deelnemen indien het lid persoonlijk of uit hoofde van een functie of activiteit bij die zaak op enigerlei wijze betrokken is

(geweest).

3. Een lid van een tuchtcommissie kan niet tegelijk zitting hebben in de commissie van beroep, noch na het beëindigen van die functie als lid van de commissie van beroep betrokken zijn bij de behandeling van een zaak, waarover hij als lid van de tuchtcommissie heeft geoordeeld. Een lid van de commissie van beroep kan niet tegelijk lid zijn van de tuchtcommissie.

4. Indien een lid van de tuchtcommissie of van de commissie van beroep voor of tijdens de behandeling van een zaak meent dat zich een onverenigbaarheid voordoet waarin dit artikel niet voorziet, of dat het lid zich om een andere reden wenst terug te trekken als lid van de betreffende commissie, doet hij hiervan onverwijld en met opgave van redenen mededeling aan de voorzitter van de tuchtcommissie of van de commissie van beroep, die daarop de organisatie verzoekt tijdelijk een ander lid van de commissie aan te wijzen.

5. De leden van de commissies die op de wijze zoals beschreven in lid 4 van dit artikel, voor de commissies worden aangewezen, functioneren met volledige bevoegdheid tot de eerstvolgende ledenvergadering, of anderszins maximaal voor de duur van een jaar, waarna volgens de geldende procedure de benoeming van een nieuw lid voor de commissie wordt geregeld.

Artikel 8 Bevoegdheden

De tuchtcommissie behandelt overtredingen in eerste instantie. De commissie van beroep behandelt het beroep dat tegen een uitspraak van de tuchtcommissie is ingesteld. De tuchtcommissie en de commissie van beroep beoordelen op grond van de klacht, het onderzoek, de verhoren ter zitting van de partijen, getuigen en deskundigen en eventueel andere derden, of er sprake is geweest van seksueel grensoverschrijdend gedrag van betrokkene. De tuchtcommissie of commissie van beroep zijn voorts bevoegd aan hun oordeel een sanctie te verbinden, zoals in artikelen 13 en 14 van dit

tuchtreglement genoemd. De tuchtcommissie en de commissie van beroep kunnen ieder(e) werknemer, lid, vrijwilliger, orgaan of commissie van de organisatie verplichten door de desbetreffende commissie gestelde vragen schriftelijk of ter zitting mondeling te beantwoorden. Het schriftelijk verweer voeren van betrokkene valt niet onder deze verplichting. De tuchtcommissie en commissie van beroep zijn alleen bevoegd tot het behandelen van klachten ten aanzien van seksueel grensoverschrijdend gedrag, als daartoe een schriftelijke opdracht of overeenkomst met het bestuur of het bevoegd gezag van de organisatie aan ten grondslag ligt. De organisatie kan middels een overeenkomst een tuchtcommissie buiten haar eigen organisatie bevoegdheid verlenen tot het in eerste en tweede aanleg behandelen van haar tuchtzaken. De uitspraken in een tuchtrechtzaak die aldus tot stand komen zijn bindend voor de organisatie en alle betrokken partijen.

Hoofdstuk IV Procedure

Artikel 9 Klacht

1. Ieder(e) werknemer, lid, of vrijwilliger, pupil of participant aan activiteiten van een organisatie, die meent dat er ten opzichte van hem of haar sprake is van seksueel grensoverschrijdend gedrag, begaan door een ander(e) werknemer, lid of vrijwilliger van de organisatie, kan hiervan een klacht indienen. Tevens kan degene die getuige is van een vorm van seksueel grensoverschrijdend gedrag, welke niet tegen hem/haar zelf is gericht, maar tegen een derde en waarvan hij/zij getuige is of over in kennis wordt gesteld, hierover een klacht indienen.

2. Is het seksueel grensoverschrijdend gedrag gericht tegen een pupil jonger dan zestien jaren, dan kan ook diens wettelijk vertegenwoordiger klacht doen. Indien degene die de klacht wil doen een verstandelijke, zintuiglijke of motorische beperking heeft, onder curatele staat of indien een mentor diens belangen behartigt, kan hij/zij de klacht laten opstellen en indienen door de betreffende vertegenwoordiger of belangenbehartiger.

3. Een klacht over seksueel grensoverschrijdend gedrag kan rechtstreeks worden gericht aan de tuchtcommissie indien het bestuur van de organisatie onder wiens verantwoordelijkheid de betrokkene(n) activiteiten verricht(en) de tuchtcommissie bevoegdheid heeft verleend tot het voor de organisatie in ontvangst nemen van de klacht.

4. De klacht bevat een opgave van de personalia van de klager en zoveel als mogelijk die van de betrokkene(n), alsmede een zo volledig en nauwkeurig mogelijke beschrijving van feiten en omstandigheden, voor zover mogelijk met de datum(s) waarop of de periode waarin het seksueel grensoverschrijdend gedrag heeft plaatsgevonden. Uit de gegevens van de klacht moet het voor de behandelende tuchtcommissie mogelijk zijn eenduidig vast te stellen wat de klacht is, wanneer hetgeen waarover wordt geklaagd is voorgevallen, wie het slachtoffer is, wie er klaagt, en tegen welke persoon of personen de klacht is gericht (betrokkene(n)).

5. Voor een klacht inzake seksueel grensoverschrijdend gedrag hanteert dit tuchtreglement geen verjaringstermijn.

6. Een klacht is ontvankelijk indien degene tegen wie de klacht zich richt (de betrokkene) ten tijde van de overtreiding werknemer, lid, vrijwilliger, of pupil was van de organisatie, of anderszins bijdroeg of participeerde aan activiteiten van de organisatie. Indien de betrokkene ten tijde van de behandeling van de klacht geen werknemer, lid, vrijwilliger, of pupil of participant meer is van de organisatie, wordt de klacht behandeld volgens dit Tuchtreglement, als ware de betrokkene nog steeds werknemer, lid, vrijwilliger, pupil of participant van de organisatie.

7. De tuchtcommissie beoordeelt of hij bevoegd is de klacht te behandelen. Indien de tuchtcommissie oordeelt niet bevoegd te zijn, kan degene die klacht heeft gedaan hiervan beroep instellen bij de commissie van beroep. Indien de commissie van beroep oordeelt dat de klacht wel in behandeling dient te worden genomen, verwijst hij de zaak terug naar de tuchtcommissie

die dan de klacht in behandeling moet nemen. Indien de commissie van beroep het oordeel van de tuchtcommissie deelt, wordt de klacht niet in behandeling genomen. Tegen de uitspraak van de commissie van beroep staat geen intern beroep open.

8. Een anonieme klacht wordt niet door de tuchtcommissie in behandeling genomen.

9. Degene die de klacht heeft ingediend kan de klacht intrekken. Dit is niet meer mogelijk nadat de tuchtcommissie uitspraak heeft gedaan. Het intrekken van de klacht geschiedt schriftelijk en moet gemotiveerd zijn. De tuchtcommissie is bevoegd degene die de klacht heeft ingediend en deze weer intrekt, hierover te horen. In geval de betrokkene reeds op de hoogte was gesteld van de klacht, wordt deze bij intrekking ervan van dit feit op de hoogte gesteld. De tuchtcommissie neemt de zaak vervolgens niet in behandeling of stopt de behandeling ervan.

10. Wordt de klacht ingetrokken door een belangenbehartiger of wettelijke vertegenwoordiger, dan is de tuchtcommissie bevoegd, de persoon wiens belang wordt behartigd of voor wie de wet wordt vertegenwoordigd, hierover te horen. De tuchtcommissie zal zijn bevindingen daarover aan het bestuur van de organisatie overleggen.

11. Een klacht wordt door de tuchtcommissie opgevat als een verzoek tot het komen tot een oordeel over hetgeen in de klacht is gesteld.

Artikel 10 Verweerschrift betrokkene

1. De tuchtcommissie zendt de klacht en bijbehorende documenten binnen vijftien werkdagen na ontvangst per aangetekende brief met bericht van ontvangst en per gewone post aan de betrokkene. Hij voorziet dit van een begeleidend document waarin de tuchtprocedure staat beschreven.

2. De betrokkene kan tegen de klacht schriftelijk verweer voeren. Het verweerschrift moet binnen tien werkdagen na verzending van de klacht

door de tuchtcommissie zijn ontvangen. Het verweerschrift wordt toegezonden per aangetekende brief met bericht van ontvangst. De tuchtcommissie kan, indien de betrokkene hier schriftelijk gemotiveerd om verzoekt en dit doet binnen de termijn van tien werkdagen na verzending klacht, de verweertermijn verlengen met tien werkdagen.

3. Indien de betrokkene geen verweer voert, zal de tuchtcommissie de tuchtprocedure voeren zonder dit verweer.

4. De betrokkene is gehouden in zijn verweerschrift naar waarheid te verklaren.

5. De betrokkene kan zich door een gemachtigde laten bijstaan. Deze moet daartoe een schriftelijk volmacht van de betrokkene kunnen overleggen aan de tuchtcommissie of de betrokkene moet dit mondeling bevestigen tijdens de zitting.

Artikel 11 Voorafgaand onderzoek

1. Aan de (mondelijke) behandeling van een klacht kan een onderzoek voorafgaan. Het instellen van een onderzoek is een bevoegdheid van de tuchtcommissie, onder wiens verantwoordelijkheid het onderzoek plaatsvindt.

2. De tuchtcommissie benoemt een onderzoeker die het onderzoek verricht. De onderzoeker kan van binnen of buiten de organisatie komen. Degene die de klacht indient kan de tuchtcommissie verzoeken een vrouwelijke dan wel een mannelijke onderzoeker aan te wijzen. De tuchtcommissie komt indien mogelijk aan dit verzoek tegemoet.

3. De onderzoeker onderzoekt naar aanleiding van de klacht de gestelde feiten en omstandigheden en hoort in verband met het onderzoek partijen, alsmede personen die over de gestelde feiten en omstandigheden kunnen verklaren.

4. De onderzoeker gaat tijdens het onderzoek zorgvuldig om met de hem

bekende feiten en omstandigheden. Derden worden niet verder ingelicht over hetgeen de onderzoeker weet dan dat strikt noodzakelijk is voor het horen van hen in het kader van het onderzoek.

5. De onderzoeker kan in het kader van het onderzoek getuigen en/of deskundigen horen, alsmede leden van het bestuur, leden van commissies en andere leden of functionarissen/vrijwilligers van de organisatie.

6. De tuchtcommissie kan de onderzoeker instructies geven over de werkwijze betreffende het onderzoek. Bij afwezigheid daarvan stelt de onderzoeker zijn werkwijze vast en doet van die werkwijze voorafgaand aan het onderzoek mededeling aan de tuchtcommissie en aan degenen die hij hoort voordat het feitelijk horen plaatsvindt.

7. De onderzoeker kan zich voor het onderzoek tijdens het horen laten bijstaan door een notulist, die hiervan schriftelijke verslagen maakt. Een verslag wordt ter ondertekening aan de gehoorde voorgelegd. Weigert deze te ondertekenen, dan wordt hiervan in het verslag melding gemaakt, met - indien bekend- een opgave van reden(en).

8. De onderzoeker rapporteert aan de tuchtcommissie nadat het onderzoek is afgerond.

9. De onderzoeker kan ter zitting door de tuchtcommissie worden gehoord over het onderzoek.

10. De onderzoeker kan niet als getuige of deskundige van een van de partijen aan het tuchtproces deelnemen.

Artikel 12 Behandeling

1. De klacht van seksueel grensoverschrijdend gedrag wordt, nadat de (verlengde) termijn van het verweerschrift is verstreken, tijdens een zitting van de tuchtcommissie behandeld.

2. De tuchtcommissie ziet van een mondelinge behandeling af indien reeds

uit de klacht blijkt dat de tuchtcommissie niet bevoegd is de zaak te behandelen of wanneer degene die klacht heeft gedaan niet-ontvankelijk is in de klacht. Er wordt dan geen zitting gehouden. De tuchtcommissie doet in deze gevallen schriftelijk uitspraak en zendt deze aan partijen. Degene die klacht heeft gedaan kan van deze uitspraak in beroep gaan bij de commissie van beroep.

3. De tuchtcommissie stelt datum, uur en plaats van de mondelinge behandeling vast en deelt dit ten minste tien dagen vóór de dag van de zitting schriftelijk mee aan partijen.

4. De tuchtcommissie roept ook andere personen op die hij ter zitting wil horen. De oproep geschiedt naar keuze van de tuchtcommissie per gewone post of per aangetekende brief met bericht van ontvangst.

5. De schriftelijke en mondelinge behandeling vinden niet in het openbaar plaats.

Artikel 13 Zitting

De mondelinge behandeling vindt plaats tijdens een zitting. De tuchtcommissie nodigt daartoe de personen uit van wie hij het noodzakelijk vindt dat zij bij de zitting aanwezig zijn. In zijn schriftelijke uitnodiging vermeldt de tuchtcommissie de rol van de genodigde: als klager, als betrokkene, als getuige, als deskundige, als raadsman, als belangenbehartiger, als wettelijke vertegenwoordiger, als onderzoeker.

Bij het niet verschijnen ter zitting van een der genodigden, oordeelt de tuchtcommissie of de zitting doorgaat dan wel wordt uitgesteld. De tuchtcommissie stelt in het laatste geval een nieuwe zittingsdatum vast. Hierover worden alle genodigden schriftelijk geïnformeerd. Na een hiertoe schriftelijk ingediend verzoek, kan de tuchtcommissie toestaan dat anderen dan de onder lid 1 genoemde personen de zitting bijwonen.

Partijen en hun raadslieden mogen de gehele zitting bijwonen, tenzij het

bepaalde in lid 5 en 6 toepassing vindt.

De tuchtcommissie kan iedere aanwezige het verder bijwonen van de zitting verbieden indien naar zijn oordeel door hun gedrag de orde van de zitting wordt verstoord.

5. Partijen kunnen op eigen verzoek afzonderlijk van elkaar worden gehoord. Eventuele raadslieden van partijen mogen bij dat verhoor aanwezig zijn. Het verzoek tot het afzonderlijk horen moet voorafgaand aan de zitting bij de tuchtcommissie worden ingediend. De tuchtcommissie honoreert dit verzoek in principe altijd. De tuchtcommissie doet in een dergelijk geval beide partijen een schriftelijk verslag toekomen. In het geval dat partijen gezamenlijk worden gehoord wordt daarvan één verslag gemaakt, waarvan afschriften aan partijen ter hand worden gesteld.

6. De leden van de tuchtcommissie stellen de klager, betrokkene en andere opgeroepen personen, zo nodig vragen. Partijen kunnen de tuchtcommissie verzoeken aanvullende vragen aan elkaar te mogen stellen. Aan dit verzoek wordt voldaan, tenzij de vragen naar het oordeel van de tuchtcommissie niet ter zake dienend zijn. De tuchtcommissie kan bepalen dat vragen alleen via hem mogen worden gesteld.

7. De tuchtcommissie maakt van de mondelinge behandeling een relevante, zakelijke samenvatting die door de voorzitter wordt ondertekend. Dit kan door een van de leden van de tuchtcommissie worden gedaan of door iemand die daar speciaal voor is aangesteld. Afschriften van deze samenvatting worden aan partijen ter hand gesteld.

Hoofdstuk V Bewijs

Artikel 14 Getuigen en deskundigen

1. De tuchtcommissie is bevoegd voor een zitting getuigen en deskundigen op te roepen. Hij informeert partijen hierover. Ter zitting moet voor partijen duidelijk zijn wie de getuigen en deskundigen zijn en wat in het laatste geval

hun deskundigheid is.

2. Partijen kunnen de tuchtcommissie verzoeken bepaalde getuigen en/of deskundigen, anderen dan die door de tuchtcommissie reeds zijn aangewezen, te horen tijdens de zitting. Dit verzoek moet schriftelijk en uiterlijk een week vóór de zittingsdatum gedaan worden aan de tuchtcommissie. Het verzoek vermeldt mede de namen van de getuigen en bij de deskundigheden hun deskundigheid. De tuchtcommissie informeert hierover de andere partij. Het is aan de tuchtcommissie om te bepalen hoeveel getuigen en deskundigen van beide partijen maximaal ter zitting worden toegelaten om gehoord te worden. Wenst een partij meer dan drie personen uit te nodigen, dan moet zij dit motiveren in haar verzoek aan de tuchtcommissie. Het is dan aan de tuchtcommissie of dit wordt toegestaan.

3. Werknemers, leden en vrijwilligers van de organisatie, die als getuige of deskundige worden opgeroepen, zijn verplicht te verschijnen. Ook anderen dan werknemers, leden, of vrijwilligers kunnen als getuige of deskundige worden opgeroepen.

4. Getuigen zijn verplicht naar waarheid te verklaren. Deskundigen zijn verplicht te antwoorden naar hetgeen de wetenschap hen leert.

5. Schriftelijke verklaringen van getuigen of deskundigen worden alleen dan door de tuchtcommissie in het onderzoek betrokken, indien de opstellers ervan als dat naar het oordeel van de tuchtcommissie noodzakelijk is, hun verklaring ter zitting komen toelichten en zo nodig daarover vragen beantwoorden.

Artikel 15 Bewijs

1. De verdeling van de bewijslast, de toelaatbaarheid van de bewijsmiddelen en de waardering van het bewijsmateriaal, staan ter vrije beoordeling van de tuchtcommissie.

2. De tuchtcommissie kan een partij in elke stand van het geding bevelen

bepaalde bescheiden over te leggen. Indien een partij overlegging van de gevraagde bescheiden weigert, kan de tuchtcommissie daaruit de conclusies trekken die zij juist acht.

3. Het bewijs van een overtreding is geleverd indien de tuchtcommissie of de commissie van beroep op grond van de vastgestelde feiten en omstandigheden de conclusie trekt dat de betrokkene de overtreding heeft begaan.

Artikel 16 Uitspraak

1. Een uitspraak van de tuchtcommissie komt tot stand door een met meerderheid genomen besluit. De leden van de tuchtcommissie hebben ieder één stem.

2. Indien de tuchtcommissie van oordeel is dat de in de klacht beschreven overtreding niet door de betrokkene is begaan, stelt de tuchtcommissie in zijn oordeel uitdrukkelijk/expliciet vast dat de betrokkene geen overtreding heeft begaan inzake seksueel grensoverschrijdend gedrag.

3. Indien de tuchtcommissie van oordeel is dat de in de klacht beschreven overtreding door de betrokkene is begaan, deelt hij aan de betrokkene mee welke sanctie hem/haar voor de overtreding wordt opgelegd.

4. Indien inzake een beroep tegen de uitspraak van de tuchtcommissie, de commissie van beroep van oordeel is dat de uitspraak van de tuchtcommissie in stand kan blijven, bevestigt hij die uitspraak.

5. Indien inzake een beroep tegen de uitspraak van de tuchtcommissie, de commissie van beroep van oordeel is dat de uitspraak van de tuchtcommissie niet in stand kan blijven, wijzigt hij deze uitspraak en bepaalt hij of de betrokkene wordt vrijgesproken, dan wel ter zake van welke overtreding een sanctie aan de betrokkene wordt opgelegd.

6. Bij het bepalen van de sanctie en de zwaarte/duur ervan, worden zoveel

mogelijk in gelijksoortige zaken dezelfde maatstaven aangelegd.

7. De tuchtcommissie doet na de beëindiging van de mondelinge behandeling zo spoedig mogelijk uitspraak, in ieder geval niet later dan vier weken nadat de mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden.

8. De tuchtcommissie doet altijd schriftelijk uitspraak en motiveert zijn uitspraak. De tuchtcommissie kan ook eerst ter zitting een mondelinge uitspraak doen en deze daarna op schrift stellen.

9. Een uitspraak wordt ondertekend door de leden van de tuchtcommissie.

10. Indien de feiten of omstandigheden van de behandelde zaak hiertoe aanleiding geven, kan de tuchtcommissie aan het bestuur of het bevoegde gezag van de organisatie aanbevelingen doen, welke gericht zijn op het veranderen van een situatie en/of het nemen van preventieve maatregelen.

11. De tuchtcommissie zendt zijn uitspraak per aangetekende brief met bericht van ontvangst aan partijen en zendt een afschrift van de uitspraak aan het bestuur van de organisatie.

12. In de uitspraak wordt mededeling gedaan van de overtreding die betrokkene heeft begaan, van de duur van de sanctie, evenals de letterlijke tekst van de berisping, van de activiteiten waaraan niet mag worden deelgenomen, van de rechten die worden onthouden, van de functies die niet mogen worden uitgeoefend, of van het roeyement. Tot slot worden de personalia van betrokkene vermeld.

13. Tenzij de tuchtcommissie anders bepaalt, treedt de sanctie in werking op de dag van uitspraak.

14. De publicatie van de uitspraak geschiedt op een door de organisatie vastgestelde wijze. De tuchtcommissie kan hierin ongeraagd de organisatie adviseren en dit formuleren in zijn aanbiedingsbrief van de

uitspraak aan de organisatie.

15. Indien de bevindingen ter zitting daartoe aanleiding geven, is de tuchtcommissie bevoegd om partijen te verwijzen naar mediation ter regeling van hun conflict.

Artikel 17 Beroep

Partijen kunnen van een uitspraak van de tuchtcommissie beroep instellen bij de commissie van beroep. Het beroep kan alleen worden ingediend door de partijen zelf, of namens hen door hun raadsliden of wettelijk vertegenwoordigers/belangenbehartigers. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de datum van ontvangst van de uitspraak van de tuchtcommissie, welke geacht wordt twee dagen na de datum van verzending te zijn gelegen, tenzij de partij die in beroep gaat overtuigend aannemelijk kan maken dat hij pas later dan die periode van de uitspraak van de tuchtcommissie kennis heeft kunnen nemen.

Het beroep wordt schriftelijk en gemotiveerd ingesteld. Het beroepschrift wordt per aangetekende brief gezonden aan de commissie van beroep. Indien het beroepschrift wordt ingediend bij de organisatie, wordt het beroepschrift doorgezonden aan de commissie van beroep. Als datum van ontvangst geldt dan de datum waarop de organisatie het beroepschrift heeft ontvangen.

De commissie van beroep doet binnen vier weken na ontvangst van het beroep, uitspraak. Tegen deze uitspraak staat intern geen beroep open.

Hoofdstuk VI Sancties en tenuitvoerlegging

Artikel 18 Ordemaatregel bestuur

1. Indien er naar het oordeel van het bestuur sprake is van seksueel grensoverschrijdend gedrag of van een vermoeden daarvan, kan het bestuur ter voorkoming van herhaling, het voortduren ervan en/f ter

onmiddellijke beveiliging van individuen of activiteitenomgeving, een bestuurlijke ordemaatregel nemen middels waarvan aan degene die van seksueel grensoverschrijdend gedrag wordt verdacht met onmiddellijke ingang een tijdelijke beperking van de bewegingsvrijheid wordt opgelegd inzake rechten, taken, functie(s), contacten en locatie(s).

2. De ordemaatregel van het bestuur vervangt niet de tuchtrechtelijke procedure of sanctie.

3. De ordemaatregel kan ook worden genomen indien nog geen tuchtrechtelijke klacht van de seksueel grensoverschrijdend gedrag is gedaan.

4. De ordemaatregel geldt niet langer dan totdat op basis van de tuchtprocedure definitief een sanctie is vastgesteld dan wel tot het moment dat de klacht ongegrond is verklaard, de klager niet ontvankelijk is verklaard, de tuchtcommissie of beroepscommissie onbevoegd worden verklaard, of de klacht wordt ingetrokken. Bij het uitblijven van een klacht wordt de ordemaatregel ongedaan gemaakt, uiterlijk zes weken nadat deze is ingegaan.

5. De ordemaatregel kan eveneens worden genomen naar aanleiding van een strafrechtelijke klacht bij de politie aangaande seksueel grensoverschrijdend gedrag, ongeacht het al dan niet aanwezig zijn van een tuchtrechtelijke klacht. In een dergelijk geval geldt als maximale duur van de ordemaatregel het moment van uitspraak van de rechter of elk moment daarvóór waarop het opsporings- en vervolgingstraject wordt gestopt.

6. Van een door het bestuur genomen ordemaatregel staat ingevolge dit tuchtreglement geen intern beroep open.

7. Het bestuur kan de ordemaatregel ook nemen op basis van een verzoek daartoe door de tuchtcommissie.

Artikel 19 Op te leggen sancties

1. Als sanctie kan worden opgelegd: a. een berisping; b. het verbod om deel te nemen aan één of meer activiteiten van de organisatie voor een door de tuchtcommissie vast te stellen periode, maar maximaal voor de duur van drie jaren; c. het verbod om één of meer aan werknemers, leden, vrijwilligers, pupillen of andere participanten van de organisatie, toegekende rechten uit te oefenen, voor een door de tuchtcommissie vast te stellen periode, maar maximaal voor de duur van vijf jaren; d. het verbod tot het uitoefenen van door de tuchtcommissie vast te stellen één of meerdere functies in de organisatie, voor een door de tuchtcommissie vast te stellen periode, maar maximaal voor de duur van tien jaren; e. schorsing voor een door de tuchtcommissie vast te stellen periode, maar maximaal voor de duur van vijf jaren; f. roeyement als lid van de organisatie voor een door de tuchtcommissie vast te stellen periode van maximaal levenslang.

2. Een sanctie is gericht op het voorkomen van herhaling en het herstel van de veiligheid met betrekking tot het slachtoffer en de omgeving waarin het seksueel grensoverschrijdend gedrag zich afspeelde.

3. Ten aanzien van de sancties bestaat geen voorwaardelijkheid en geen proeftijd.

4. Bij het opleggen van een sanctie kan de tuchtcommissie rekening houden met de situatie die na het beëindigen van de sanctie tussen partijen kan ontstaan. Indien hij dat nodig acht kan de tuchtcommissie aangeven welke veranderingen hij in de organisatie wenselijk acht met betrekking tot preventie van seksueel grensoverschrijdend gedrag alsook met betrekking tot gedragsafspraken met betrokkene na het einde van de sanctieperiode. Hiervan wordt in de uitspraak mededeling gedaan.

5. De tuchtcommissie kan, zodra klacht is gedaan, het bestuur van de betreffende organisatie om een bestuurlijke ordemaatregel tegen de verdachte verzoeken.

6. Behalve bij een berisping, leidt een tuchtrechtelijke veroordeling

automatisch tot registratie van de betrokkene in het gezamenlijke registratiesysteem seksueel grensoverschrijdend gedrag van de aangesloten organisaties. De tuchtcommissie doet daartoe, op een door de beheerder van het registratiesysteem aangegeven wijze, opgave van bedoelde tuchtrechtelijke sanctie aan de beheerder.

Artikel 20 Sancties

1. De berisping houdt een officiële veroordeling in van bepaald, met name genoemd gedrag van de betrokkene. Deze wordt door de tuchtcommissie op schrift gesteld en aan betrokkene toegezonden.

2. Het verbod om deel te nemen aan activiteiten van de organisatie wordt als sanctie opgelegd voor bepaalde, door de tuchtcommissie vast te stellen, activiteiten en duur, maximaal voor de duur van drie jaren.

3. Het verbod om één of meer rechten uit te oefenen, is gericht op het beperken van de bewegingsvrijheid van de betrokkene, geldend voor bijvoorbeeld bepaalde ruimtes, omgang met bepaalde personen, groepen of teams, inzage van bepaalde dossiers, aanwezigheid bij bepaalde wedstrijden, trainingen of vergaderingen, zulks voor een door de tuchtcommissie vast te stellen duur van maximaal vijf jaren.

4. Het verbod om bij de organisatie één of meer functies uit te oefenen geldt voor zowel bestaande, officieel beschreven samenstel van taken, als voor niet beschreven maar gebruikelijk samenstel van taken binnen de organisatie. De functies waarvoor het verbod geldt worden bepaald door de tuchtcommissie, evenals de periode van de sanctie. De organisatie kan voor de duur van de sanctieperiode de betrokkene een ander samenstel van taken aanbieden op voorwaarde dat daarin geen taken voorkomen die door de sanctie van de tuchtcommissie zijn uitgesloten. Het verbod geldt voor de duur van maximaal tien jaren.

5. Door een schorsing kan de betrokkene geen functie en rechten uitoefenen die een werknemer, lid, vrijwilliger, pupil of participant aan activiteiten rechtens toekomt, noch anderszins actief of passief deelnemen aan activiteiten van de organisatie. De duur van de schorsing wordt door de tuchtcommissie vastgesteld en is maximaal vijf jaren.

6. Het royement wordt uitgesproken indien de overtreding zo ernstig is dat onder geen voorwaarden herhaling ervan mag optreden en/of de veiligheid binnen de activiteitenomgeving op geen andere wijze kan worden hersteld en verzekerd. Indien de betrokkene tegen deze sanctie in beroep gaat, is hij gedurende de beroepstermijn en hangende het beroep, geschorst. Het royement kent als maximum levenslang.

7. Voor organisatievormen waarbij geen sprake is van leden, zoals de stichtingsvorm, wordt met de sanctie 'royement' (art. 19, lid 1, sub h) bedoeld: een schorsing volgens art. 19, lid 1, sub g, voor de duur dat anders het royement zou gelden.

Artikel 21 Tenuitvoerlegging

1. Het bestuur of anders het bevoegde gezag, is verplicht de sanctie zoals geformuleerd in de uitspraak van de tuchtcommissie of commissie van beroep ten uitvoer te leggen en erop toe te zien dat deze wordt gehandhaafd, tenzij hogere wetgeving zich daartegen verzet. De betrokkene, het bestuur, werknemers, andere leden en organen van de organisatie, pupillen en andere participanten aan activiteiten, zijn verplicht hun medewerking aan de tenuitvoerlegging van een sanctie te verlenen.

2. Het is betrokkene niet toegestaan in de periode van de tenuitvoerlegging van de sanctie in de eigen noch in een andere organisatie taken uit te oefenen of activiteiten te verrichten of aan activiteiten deel te nemen, of anderszins aanwezig te zijn, van een aard respectievelijk op een wijze die hem vanwege de sanctie is verboden. Het is organisaties verboden om een

betrokkene in diens sanctieperiode taken en activiteiten van welke aard dan ook te laten verrichten of anderszins aanwezig te laten zijn, die hem, vanwege een sanctie opgelegd in een andere organisatie, zijn verboden.

3. Het instellen van beroep schort de tenuitvoerlegging van een sanctie niet op. Deze tenuitvoerlegging treedt in werking op de dag van de uitspraak van de tuchtcommissie, tenzij deze in de uitspraak anders bepaalt. Op verzoek van betrokkene kan de commissie van beroep de tenuitvoerlegging van een sanctie voor de duur van de behandeling van het beroep opschorten. Het verzoek tot het opschorten van de sanctie kan tegelijk worden gedaan met het indienen van een beroepschrift. Een verzoek tot opschorting kan niet worden gehonoreerd zonder dat er beroep is ingesteld. De commissie van beroep doet schriftelijk uitspraak over bedoeld verzoek. Deze uitspraak staat geheel los van de oordeelsvorming en uitspraak van de commissie van beroep.

4. Het bestuur of anders het bevoegde gezag van de organisatie kan de tenuitvoerlegging van een sanctie op enig moment in de sanctieperiode opschorten, indien nieuwe feiten of omstandigheden bekend worden, die indien deze bekend waren aan de tuchtcommissie tijdens de behandeling van de zaak, zeer waarschijnlijk tot geen of een veel lichtere sanctie zouden hebben geleid. Een verzoek tot herziening moet door betrokkene schriftelijk worden gericht aan het bestuur of het bevoegde gezag, voorzien van die nieuwe feiten en omstandigheden. Indien op het moment van indienen van het verzoek tot herziening nog de mogelijkheid tot het instellen van beroep open staat, zal het bestuur of het bevoegde gezag het verzoek als een beroep opvatten en het verzoek aan de commissie van beroep aanbieden.

5. Tegen de uitspraak van de commissie van beroep staat geen intern beroep open.

6. Indien het bestuur of het bevoegde gezag het verzoek tot herziening inwilligt en de tenuitvoerlegging van de sanctie opschort, stelt hij, indien de

periode van beroep is verlopen, het verzoek aan de tuchtcommissie ter hand, die het verzoek als ware het een nieuwe klacht behandelt. Tegen de uitspraak van de tuchtcommissie kan beroep worden ingesteld.

7.De periode van herziening telt niet mee als onderdeel van de sanctieperiode.

8.In de periode van herziening kan het bestuur of het bevoegde gezag besluiten betrokkene taken te laten verrichten of aan activiteiten te laten deelnemen, die gegeven de aanleiding van de opgelegde sanctie geen gevaar opleveren voor de veiligheid van de activiteiten omgeving en de daarbij betrokken pupillen.

9.In geval betrokkene middels het in lid 4 en 5 van dit artikel bepaalde, in tegenstelling tot eerdere uitspraak een andere sanctie krijgt opgelegd of wordt vrijgesproken, doet de tuchtcommissie of commissie van beroep hier op de gebruikelijke wijze mededeling van aan partijen, bestuur en beheerder registratiesysteem. De tenuitvoerlegging van de oorspronkelijk opgelegde sanctie wordt in overeenstemming gebracht met de nieuwe sanctie, of in geval van vrijspraak, gestopt. In dit laatste geval volgt rehabilitatie van betrokkene op een door het bestuur of bevoegde gezag te bepalen wijze.

Artikel 22 Registratie sanctie seksueel grensoverschrijdend gedrag

1.Wanneer door de tuchtcommissie of de commissie van beroep een sanctie (uitgezonderd de berisping) is opgelegd waartegen geen intern beroep meer open staat of wordt ingesteld, zendt de betreffende commissie binnen vijf werkdagen na het definitief worden van de uitspraak, deze in niet-geanonimiseerde vorm aan de beheerder van het registratiesysteem, met het verzoek de uitspraak en personalia van betrokkene in het registratiesysteem seksueel grensoverschrijdend gedrag op te nemen. Tegen dit verzoek om registratie naar aanleiding van een uitspraak van de tuchtcommissie of van de commissie van beroep, staat voor de betrokkene

middels dit tuchtrechtlement geen beroep open.

2. Indien ter zake van seksueel grensoverschrijdend gedrag door de strafrechter aan een werknemer, lid, vrijwilliger of pupil of participant van een organisatie, een onvoorwaardelijke straf is opgelegd, is deze gehouden de strafrechtelijke uitspraak aan het bestuur van de organisatie ter hand te stellen. Het bestuur overhandigt de uitspraak aan de tuchtcommissie. Deze beoordeelt of de opgelegde straf betrekking heeft op seksueel grensoverschrijdend gedrag welke heeft plaatsgevonden in relatie tot activiteiten van betrokkene binnen het verband van de organisatie, zoals bedoeld in artikel 3 en 4 van dit tuchtrechtlement.

3. Indien de tuchtcommissie oordeelt dat de in lid 2 van dit artikel bedoelde opgelegde straf heeft plaatsgevonden in relatie tot activiteiten binnen het verband van de organisatie, verbindt hij daaraan een tuchtrechtelijke sanctie op basis van het door de strafrechter bewezen verklaarde delict. Deze sanctie -uitgezonderd de berisping- zendt hij binnen vijf werkdagen aan de beheerder van het registratiesysteem voor seksueel grensoverschrijdend gedrag, met het verzoek tot registratie van de uitspraak en personalia van betrokkene. Tegelijkertijd wordt betrokkene hiervan schriftelijk per post en bij aangetekende post op de hoogte gesteld.

4. Betrokkene kan van de beslissing als bedoeld in lid 3 beroep instellen bij de commissie van beroep. Het beroep kan alleen betrekking hebben op het oordeel van de tuchtcommissie dat het strafrechtelijk veroordeelde gedrag heeft plaatsgevonden in relatie tot activiteiten van de organisatie en/of op de aard en duur van de sanctie. Tegen de uitspraak van de commissie van beroep staat geen intern beroep open.

5. Indien de tuchtcommissie oordeelt dat het gedrag van betrokkene waarop de strafrechter de strafoplegging baseert, geen relatie heeft met activiteiten van de organisatie, deelt de tuchtcommissie dit per post en bij aangetekende brief mede aan de betrokkene en aan degene die van het

seksueel grensoverschrijdend gedrag strafrechtelijk klacht heeft gedaan indien deze als werknemer, lid, vrijwilliger of pupil of participant verbonden is aan de organisatie. Deze laatste kan binnen vier weken na ontvangst van de schriftelijke mededeling van de beslissing van de tuchtcommissie in beroep gaan bij de commissie van beroep.

6. Het in lid 5 bedoelde beroep van degene die strafrechtelijk klacht deed heeft tot strekking dat betrokkene alsnog in het registratiesysteem seksueel grensoverschrijdend gedrag wordt opgenomen. Tegen de uitspraak van de commissie van beroep staat geen intern beroep open.

7. De zittingen van de tuchtcommissie en commissie van beroep zijn zonder oproeping van partijen en zijn gebaseerd op de uitspraak van de strafrechter en eventueel het beroepsschrift.

8. Van behandeling van een strafrechtelijk vonnis door de tuchtcommissie of commissie van beroep wordt afgezien indien ter zake het veroordeelde feit via het tuchtrecht reeds recht is gesproken.

Artikel 23 Vaststelling en wijziging Tuchtreglement

1. Dit tuchtreglement wordt vastgesteld en gewijzigd door de algemene ledenvergadering van de organisatie, of in geval er geen leden zijn, door het bevoegde gezag van de organisatie.

2. Gebruikmaking van dit tuchtreglement wordt in de statuten van de organisatie vastgelegd.

3. Dit tuchtreglement is van toepassing op de werknemers, leden, vrijwilligers, of pupillen en

4. Participanten van de organisatie, die de leeftijd van 12 jaren hebben bereikt of ouder zijn.

5. Werknemers, leden, vrijwilligers, of pupillen en participanten, waaronder ook de betrokkene, zijn verplicht op eerste verzoek alle door de tuchtcommissie

en commissie van beroep voor de beoordeling of behandeling van een zaak verzochte medewerking te verlenen en informatie te verstrekken. Dezelfde verplichting geldt met betrekking tot de activiteiten van de onderzoeker en enig andere handeling of besluit dat voortvloeit uit de werkzaamheden van de tuchtcommissie en commissie van beroep.

Bijlage modeltuchtreglement: Korte weergave Titel XIV Wetboek van Strafrecht

In artikel 3, lid 2 van dit Tuchtreglement wordt gesteld dat onder seksueel grensoverschrijdend gedrag, zoals gedefinieerd in artikel 3, lid 1, mede wordt verstaan de in de artikelen 239 t/m 250 (Titel XIV: Misdrijven tegen de zeden) van het Wetboek van Strafrecht (W.v.Sr.) strafbaar gestelde feiten, waarvan hierna verkort weergave wordt gedaan:

a. schennis van de eerbaarheid, art.239 W.v.Sr;

b. verspreiding van pornografische afbeeldingen enz., art. 240 W.v.Sr.;

c. aanbieden enz. aan jeugdigen van pornografie: het verstrekken, aanbieden of vertonen van een afbeelding,

voorwerp of gegevensdrager aan een minderjarige jonger dan zestien jaar, met daarop een afbeelding of meerdere afbeeldingen waarvan de vertoning schadelijk geacht wordt, art. 240a W.v.Sr.;

d. jeugdigen gebruiken voor pornografie: het verspreiden, openlijk tentoonstellen vervaardigen, invoeren, doorvoeren, uitvoeren of in bezit hebben van een afbeelding (of van een gegevensdrager bevattende een afbeelding) van een seksuele gedraging waarbij iemand die kennelijk de leeftijd van zestien jaar nog niet heeft bereikt is betrokken, art. 240b W.v.Sr;

e. verkrachting, art. 242 W.v.Sr.;

f. gemeenschap met een bewusteloze of geestelijk gestoorde, art. 243 W.v.Sr.;

g. gemeenschap met een persoon beneden de twaalf jaar, artikel 244 W.v.Sr.;

h. gemeenschap met personen tussen de twaalf en zestien jaar, art. 245 W.v.Sr.;

i. feitelijke aanranding van iemand seerbaarheid, art. 246 W.v.Sr.;

j. ontucht met een bewusteloze, geestelijk gestoorde of met een minderjarige jonger dan zestien jaar, art. 247 W.v.Sr.;

k. het uitlokken van minderjarigen tot achttien jaar tot ontucht door het doen van giften of beloften van geld of goederen, het misbruik maken van uit feitelijke verhoudingen voortvloeiend overwicht of anderszins door misleiding, art. 248a W.v.Sr.;

l. het ontucht plegen met een minderjarige, die ouder is dan 16 jaren maar nog niet de leeftijd van 18 jaren heeft bereikt, art. 248b W.v.Sr.;

m. het opzettelijk aanwezig zijn bij het plegen van ontucht met minderjarigen (jonger dan achttien jaar) of bij het vertonen van afbeeldingen van dergelijke handelingen in een daarvoor bestemde gelegenheid, art. 248c W.v.Sr.;

n. ontucht met misbruik gezag: het ontucht plegen met zijn minderjarig kind, stiefkind of pleegkind, zijn pupil, een aan zijn zorg, opleiding of waakzaamheid toevertrouwde minderjarige dan wel met zijn minderjarige bediende of ondergeschikte, art. 249 W.v.Sr.;

o. het dwingen tot seksuele handelingen met een derde: het bevorderen of opzettelijk teweegbrengen van het plegen van ontucht door een derde met zijn minderjarig kind, stiefkind of pleegkind, zijn pupil, een aan zijn zorg, opleiding of waakzaamheid toevertrouwde minderjarige dan wel met zijn minderjarige bediende of ondergeschikte, art. 250 W.v.Sr.

Bij vaststelling door een strafrechter dat een van de hierboven genoemde

artikelen uit het Wetboek van Strafrecht, Titel XIV, zoals deze nu luidt of in de toekomst komt te luiden, is overtreden, geldt dat er sprake is van seksueel grens- overschrijdend gedrag zoals gedefinieerd in art. 1, lid s van dit tuchtreglement.